

Häikäisevän kirkasta

Täytyy myöntää, että viime päivinä olen alkanut kaivata takaisin Siperian aurinkoon, täällä on niin synkkää ja pimeää. Missä on valo ja aurinko? Siperiassa ollessa olen melkein unohtanut, miten pimeä tämä kaamosaika Suomessa on, vaikka sielläkin loka-marraskuussa hetken aikaa ei niin paljon paista. Jonkun tutkimuksen mukaan 70% päivistä Siperiassa on kuitenkin aurinkoista. Siinä yksi hyvä syy Siperiaan menolle. Oikeasta talvestakin siellä alkaisi päästä nauttimaan, -19 astetta on kuulemma mittareissa ja maa valkeana.

Onneksi kirkkain valo ei jätä meitä kaamoksenkaan ajaksi. Syksyn aikana mittariini on kertynyt aika monta kilometriä ja silloin kun ne ovat taittuneet autolla, niin käyntiin on pyörähtänyt usein Pekka Simojoen Häikäisevän kirkas-CD. Ylistyksen sävelet kaipauksesta kasvojensa kirkkauteen, sydämensä sykkeeseen, valtakuntansa valkeuteen, läsnäolonsa lämpöön ja hoitoon Henkensä hiljaiseen sekä ääniraidat taivaan korkeuden, armon ja Luojan hyvyyden arvailemisesta ovat vieneet Valoa kohti ja ajatukset valoistuneet.

Kuva: Margit Ruotsalainen

Naistenpäivässä yritin vakuuttaa siitä, että jokainen vaikka kaikkein pienin ja heikoinkin on äärettömän arvokas, hyväksytyt, rakastettu ja kalliisti lunastettu Jeesuksen ristin työn tähden. Siinä saa jokainen levätä.

Maaningalla naistenpäivässä mietimme, miten voisimme voida hyvin eri sektoreilla. Miten voisi hoitaa ihmissuhteita? Onko tarpeeksi mielekästä tekemistä? Miten terveys? Nukunko ja lepäänkö tarpeeksi? Kaipaisiko kroppa liikettä enemmän? Syönkö järkevästi? Aika perusjuttuja, mutta hyvä joskus pysähtyä pohdiskelemaan, voisinko tehdä jotain muutoksia voidakseni paremmin. Huomattiin, että aika pienikin liike voi tehdä joskus ihmeitä. Onneksi meillä on rakastava ja armollinen Isä, joka pitää meistä huolen myös silloin kun itse ei jaksa ja pysty. Kirkkain Valo paistaa silloinkin.

Rukousaiheita

- Donkkileiri 22.-24.11.
- Johdatusta ja viisautta Venäjälle paluun suunnitteluun.
- Viimeiset vierailut Turussa ja kotiseuduilla.
- Jouluvalmistelut Novosibirskissä.
- Ihmissuhteet seurakunnassa

Kiitosaiheita

- Onnistuneet seurakunta- ja kouluvierailut Mikkelissä, Savonlinnassa, Vesannolla, Kallavedellä ja Tervossa.
- Uudet konfirmoidut Novosibirskissä.
- Häikäisevän kirkas Valo, vaikka sumun takana.

Minä Olen....

"Jaksanko lähteä yksinäisyyteen? Onko mun paikka ihan oikeasti edelleen Novosibirskissä? Milloin lähteä? Jaksanko sukeltaa taas venäläiseen kulttuuriin ja puhua koko ajan vierasta kieltä? Voinko jättää kaikki rakkaat Suomeen? Ollakko vielä pidempään Suomessa? jne". Nämä ovat olleet aamun ensimmäisiä, iltojen viimeisiä ja rukouslenkkien kysymyksiä. Uskon, että vastaukset ovat kirkastumassa, mutta vielä viimeistä silausta odottelen. Kohta tosin täytyisi laittaa taas viisumikutsua varten asiat vetämään, jos meinaa alkuperäisessä suunnitelmassa pysyä ja helmikuun alusta startata maailmalle.

On olo, että toisesta työkaudesta varmaan on tulossa aika erilainen. Siihen vaikuttaa ainakin se, että reilun puoli vuotta saisin todellista kieli- ja kulttuurikylyä ollessani yksin venäläisten kanssa. Aitamäen kollegaperhe on tulossa vuoden vaihteessa Suomeen ja lähetykskurssilla oleva Saara Mrcela olisi tulossa työpariksi syksystä. Yksi tuttuni sanoi veikeästi yksin jaksamistani mietiskellessä, että aina kun sanot "minä olen yksin", niin jo siinä lauseessa on se, että et ole yksin, vaan Minä Olen, Herra, on sinun kanssasi. Se on ihan totta!:) Ja uskon, että Minä Olen ymmärtää myös näitä erilaisia tunteita, ajatuksia ja johdattaa kaiken lopulta parhain päin. Ehkä sellaista lopullista rauhaa ja varmuutta näihin lähtöajatuksiin kaipailen.

Novosibirskissä vietettiin 17.12. viiden uuden konfirmaatiojuhlaa. Jumala tekee työtään! Kuva: Markus Aitamäki

Jouluvuokkimukset alkavat olla käsillä myös Novosibirskissä. Ehkä siellä ollaan tänä vuonna tavallista aikaisemmassa! :) Tänäkin vuonna suunnitelmissa on valmistaa nukketheateriesitys, jota katsomaan päästään niin seurakunnassa kuin toivottavasti myös lasten tuberkuloosiparantolassa ja Karasjovan koulussa. Joulumarkkinoiden valmistelut ovat myös kivasti käynnissä. Toiveissa ja rukouksissa olisi, että mahdollisimman moni saisi näidenkin tapahtumien välityksellä kuulla tulleesta ja tulossa olevasta Vapahtajasta. Varmaan hyvä rukousaihe tänne koti-Suomeenkin joulunalusaikaan. Iloista ja siunauttua adventin alkua Sinulle!

Kiitos, että myös sinä olet kanssani, en ole lähdössä yksin. Sitä syksyn vierailut ovat minulle todistaneet. Kiitos tästä! Rakkain terveisin, Saara

Mikä saa lähtemään?

Kuva: Marja Holm

Muun muassa Mikkelissä olen kertonut eräästä tutkimuksesta, jonka mukaan vain 5% Novosibirskiläisistä tuntee kristinuskon ytimet syvällisesti. Olen joskus miettinyt, onko se todella näin. Ehkä, sillä juttellessani ihmisten kanssa vastaan on tullut monia, jotka sanovat olevansa ortodokseja, mutta monen uskoa sävyttää myös erilaiset uskomukset ja mystiset ajatukset. Selkeälle Raamattuopetukselle on mielestäni maassa iso tarve. On myös monia muita maailmankatsomuksia ja monia heitä, jotka koskaan eivät ole kuulleet evankeliumia kuten vaikkapa uzbekki- ja turkmeenistävät. Seurakunnissakin kaivataan opetusta ja tukea... Näihin palaan kun mietin, miksi Siperiaan.

Lähtevät tahot

Espoon ja Mikkelin Tuomiokirkkoseurakunnat, Hämeenkyliä, Kallaveden, Juvan, Oulunsalon, Savonlinna, Tervon ja Vesannon seurakunnat sekä Turun Martinseurakunta

Tue työtä

Viitenumero kaikille tileille 21270

Etelä-Savon Kansanlähetykset: FI38 5271 0420 0493 23

Helsingin Kansanlähetykset: FI33 8000 1001 5582 47

Pohjois-Pohjanmaan Kansanlähetykset: FI21 8000 1600 5736 21

Suomen Ev.lut. Kansanlähetykset: FI83 2070 1800 0238 25

KIITOS LAHJASTASI!